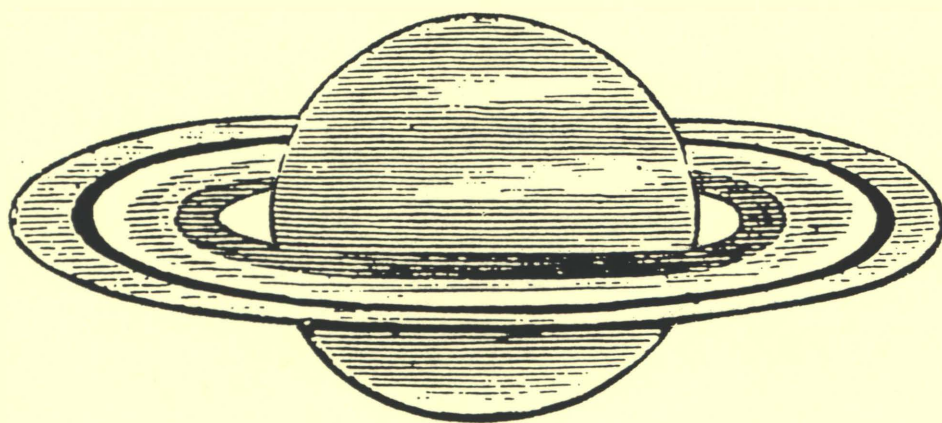

SAT - URNUS

UFO-logi Astronomi
Parapsykologi m.m.

utgiven av:
Sala Amatörförening
för
Tvärvetenskap

"Människonaturen är ofta böjd att
använda förstoringsglas till att se
andras fel istället för att
använda spegel till att
kunna upptäcka sina
egna."

LUCIUS ANNAEUS
SENECA

54

SAT-URNUS N°1 1993

Medlemsblad för Sala Amatörklubb för
TVÄRVETENSKAP.

Ans. utg. Gudrun Ahlin

DIVERSE Medarbetare, se namn under artikel

kontakt kanske G Ahlin, Agvelig 18 73330 Sala
tel. 0224-10492.

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR S.A.T.

VERKSAMHETSÅRET 1992

STYRELSE 1991-92.

Bo Norling	Ordförande
Gudrun Ahlin	Vice ordförande
Mats Nilsson	Sekreterare
Svea Rolfsson	Kassör
Håkan Ekstrand	Ledamot
Åke Johansson	Ledamot
Lars Östlund	Ledamot

SAMMANKOMSTER

SAT har under 1992 haft 16 träffar, varav 5 stycken protokollförda styrelsemöten. Resten har varit medlemsmöten där ibland ett flertal föredragshållare. De flesta mötena har hållits hemma hos Gudrun Ahlin.

MEDLEMSANTAL

Antalet medlemmar har under det gångna året varit 20 st. varav endast ett fåtal har besökt de utannonserade träffarna.

EKONOMI

De pengar SAT har fått in är uteslutande medlemsavgifter. Då vi betalat föredragshållare har detta tagits ur medlemmarnas egna fickor.

MEDLEMSTIDNING

SAT har under året utkommit med två nummer av den återuppstådda SAT-urnus, där Gudrun varit RED och den drivande kraften.

UNDERSÖKNINGSVERKSAMHET

SAT har inte haft några fall-undersökningar under det gångna året. Det kan nämnas att antalet inkomna UFO-fall legat lågt i hela landet.

UTÅTRIKTAD INFORMATION

Den 21 maj -92 deltog SAT i Naturens Dag. Ansvariga var Gudrun Ahlin och ~~Åke Johansson~~. Mia Söderberg

Mats Nilsson deltog i Sala-visionen med ett UFO-reportage den 10 mars.

RIKSSTÄMMA

Från SAT deltog Mats och Håkan på UFO-Sveriges Riksstämma som hölls på Lisseberg i Göteborg.

FÖREDRAG

SAT har under 1992 haft besök av tre utifrån inhyrda föredragshållare. Den 14 april hade vi besök av Professor Jens Tellefsen (KTH) som talade om gamla kulturer i Sydamerika. Föredraget var lyckat och besöktes av ett 15-tal åhörare.

Den 20 oktober hade vi besök av Birgitta Hammarsten, Morgongåva, som berättade om hypnos och dess verkningar. Vi fick även en liten förevisning.

Den 24 november hade vi inbjudit UFO-Sveriges ordförande, Clas Svahn som berättade om UFO-Sverige och dess undersökningsverksamhet samt olika fallbeskrivningar.

Under året har även SAT's egna medlemmar bidragit med föredrag och bildvisning. Håkan Ekstrand har talat om Project Hessdalen och de strapatser som det medförde.

Mats Nilsson visade SAT's eget bildband "Förntida Gåtor".

Marianne Calissendorf har förevisat "Holistisk puls"

Bo Norling visade vid ett tillfälle diabilder från dels ett par kanotfärder samt ett bildband om Salas färgstarka profiler. Även det uppskattat.

Jan-Erik Svennberg har visat bilder från en av sina många resor i Turkiet och berättat målande om de äventyr det medförde.

STUDIEBESÖK

Onsdagen den 27 maj besökte några av SAT's medlemmar Sätters Sjukhusmuséum och fick en beskrivning om arbetsformerna mm.

Föreningen besökte vid ett tillfälle Avesta Astronomiska Sällskap som hade besök av Astronom Jan Högbom från Saltsjöbaden.

SLUTORD

1992 har för SAT's del varit ett relativt lugnt år både vad gäller UFO-fall och verksamheten i övrigt. Målsättningen har varit att driva föreningen utan allt för mycket byråkratiskt arbete och jag vill påstå att vi lyckats i det avseendet. Det har varit sämre när det gäller besökssiffrorna på träffarna. Där har det legat mellan 5 och 10 stycken. Mest besökare hade SAT dels när Jens Tellefsen var här och när Birgitta Hammarsten berättade om hypnos.

Ambitionen inför nästa arbetsår är att dra flera deltagare till mötena samt att åstadkomma ett slagkraftigt program.

Det är också vår gemensamma önskan att fler ställer upp inom föreningen om och när det behövs. Bl.a. att skaffa material till SAT-urnus. Det är viktigt att SAT förblir en levande förening, i synnerhet i dessa tider av kriser då tendensen visar att intresset för UFO och angränsande fenomen ökar.

Till sist är det styrelsens förhoppning att 1993 ska bli ett bra år för både SAT och för dess enskilda medlemmar.

Sala i januari 1993

Bo Norling

Gudrun Ahlin

Svea Rolfsson

Mats Nilsson

Åke Johansson

Håkan Ekstrand

Lars Östlund-Spaak

Det är med stor tillfredsställelse jag kan notera, att intresset för UFO och intilliggande ämnen har ökat markant. Det har återspeglats i både massmedia, radio och TV. Sedan februari har UFO-Sverige figurerat 17 gånger i radio och TV.

Det betyder på sikt, att mer människor får kännedom om vår existens, fler hör av sig till de lokalgrupper som finns. I slutändan ger det mer arbete för oss alla. I.ex. blev jag nerringad efter radioprogrammet "Brevé bromé", som sändes söndagen 18/4. I två timmar på bästa sändningstid. Det är helt klart, att det finns ett enormt intresse.

Då frågar man sig, varför ser man inte någon återspeglning av det stora intresset på de lokala gruppernas träffar? Varför är det bara två tre personer, som får dra hela lasset i nästan varje lokalgrupp? I Sala är vi inget undantag, många gånger har man hört, "hör av dig om nin behöver hjälp" och när man sedan gör det finns det alltid en ursäkt för att inte hjälpa till.

Nu ska vi inte måla fan på väggen, för så farligt är det egentligen inte, men bättre kunde det bli. Så kom med ditt bidrag, gärna i form av föredragshållare, program, utflyktsmål osv. Vi måste bredda vårt utbud och bli bättre. Tycker ni att föreningen är tråkig så hör av er, ju fler ideer ju större utbyte av ideer. Vi behöver också folk som kan skriva i vår medlemstidning, SATURNUS gör sig inte självt. Om alla hörde av sig när ni läst något bra och intressant; artiklar, böcker osv. så har vi snart inte bara en medlemstidning utan samtidigt en informations- och ide-tidning.

Så till annat. UFO-arkivet i Norrköping skall snart flytta in i större lokaler och vill därför att vi skall göra vårt studiebesök i höst i stället för den 8 maj. Återkommer senare med exakt datum.

Håkan Ekstrand kommer den 4 maj och pratar om Ley-lines. Han hade missuppfattat datumet.

På vårt sista möte diskuterade vi olika lösningar för att få in lite pengar till föreningen. Ett av förslagen var, att vi skulle kunna ordna en loppmarknad, antingen på torget eller i någon lokal och då kanske samtidigt presentera föreningen på ett bra sätt samt kanske också ge doktips. Vad säger ni? Har ni synpunkter kan ni väl höra av er senast 15 maj. Ett stort behov av Aktiva medlemmar behövs! Tänk på ordspråket: Det är omöjligt att njuta av sysslolösheten om man inte har mycket att göra! (J.K.Jerome)

Så, nästa möte blir alltså den 4 maj. väl mött!

OBS!

18 MAJ: CHRISTER CEDERSTRÖM

PRATAR OM ASTROLOGI!

DAKHEMS BARNSTUGA 1992

Ett ondskefullt spöke tvingade oss fly från vårt hem!

Lyckan tycktes le mot Sue och Dave Standing när de flyttade in i sitt första egna hem. Men så småningom började otäcka saker hända. Och barnen var dödsrädda för en elak tant som dök upp på nätterna och nöp dem i ansiktet.

ALLESS 2-93

Text och bild: REX FEATURES

Sue Standing i Barking i England var överlycklig när hon lämnade över brevet till sin man Dave.

– En trerumslägenhet, utropade han och kramade henne. Fantastiskt!

Dave och Sue hade varit gifta i sex månader och de bodde hos Daves föräldrar. Nu skulle de äntligen få sitt första egna hem.

De flyttade in så snart de fått kontraktet. Lägenheten låg på första våningen och var kanske inte så ljus som de skulle önskat men de var ändå mycket förtjusta i den.

Ett halvår senare fick Sue en

pojke som de döpte till Christopher och efter ytterligare femton månader föddes lillebror Stephen.

De trivdes bra i lägenheten även om den ibland kunde kännas mycket kall och ogästvänlig. De kände ofta rysningar längs ryggraden och då upplevde de också en stark olust.

– Det var som om någon iakttagit oss med kalla ögon, säger Dave.

Så började saker försvinna och dyka upp någon helt annanstans. De hittade tex smycken och leksaker men också viktiga papper på de mest märkliga ställen, där de var säkra på att de själva aldrig lagt dem.

– Det är nog bara husspöket, sa de skämtsamt.

Den elaka tanten

I december förra året köpte de nya mattor och möbler till vardagsrummet. Efter det började

Christopher som då var två och ett halvt år att vakna på nätterna och skrika. Han verkade helt skräckslagen och föräldrarna trodde att han drömde mar- drömmar. Tidigare hade han alltid sovit lugnt hela natten och nästan aldrig vaknat. En natt var han särskilt förtvivlad.

– Det är en tant i mitt rum och hon vill inte gå därifrån, grät han, medan han pekade på något osynligt som gick genom rummet.

Det fortgick natt efter natt. Christopher vaknade ungefär vid samma tid och skrek hysteriskt att de skulle rädda honom från den elaka tanten.

En natt bar Sue ut honom i vardagsrummet. Hon ville veta vad tanten gjorde som skrämde honom så. Men hon kunde knappt tro sina öron när Christopher berättade att tanten nöp honom i ansiktet och på armarna och att hon flyttade omkring

hans leksaker och ibland slängde dem på honom. När han försökte gå därifrån svor hon långa ramsor som Christopher upprepade för Sue.

Sue blev förstummad. Christopher hade aldrig svurit och en del av svordomarna måste vara helt obekanta för honom.

Dave och Sue förstod att de inte kunde låta detta fortsätta. De såg själva ingen tant men någon eller någonting måste visa sig för pojken. Men vart skulle de vända sig? De började med att gå till en barnpsykolog som pratade en lång stund med Christopher. Efter samtalet sa han åt föräldrarna att de inte skulle oroa sig. Pojken hade stark fantasi och drömde mar- drömmar. Det skulle snart gå över.

Dave och Sue ville byta miljö en tid för att Christopher skulle få annat att tänka på och de flyttade hem till Daves föräldrar en

vecka. Christopher var mycket lugn där och sov gott hela nätterna. De trodde att han var återställd och flyttade hem igen.

Hatade barn

Men redan första natten väcktes de på nytt av att Christopher skrek. Tanten hade visat sig igen.

Sue frågade grannarna vem som bott i lägenheten före dem och fick veta att den stått tom i flera år.

Innan dess hade det bott en äldre ensamstående kvinna där. Hon hade dött i cancer.

– Hon var inte alls trevlig, sa grannen. Hon tyckte inte om barn och klagade alltid på att de störde henne.

Grannen berättade vidare att hon haft håret hårt åtdraget i nacken i en knut. Näsan var lång och hon hade skägg på hakan. Hon hade dessutom haft stickiga elaka ögon och egentligen sett

ganska skräckin- jagande ut. Alla barn var rädda för henne.

Sue rös. Precis så hade Christopher beskrivit tanten i hans rum.

Sue och Dave hade aldrig trott på spöken förut och de var fortfarande inte övertygade om att de hade en elak ande i huset. Men när Sue några dagar senare kände en obehaglig sötaktig lukt samtidigt som rummet blev iskallt blev hon rädd. Christopher började skrika. Tanten satt i hans rum och det var mitt på lju- sa dagen.

Farbror Bill

Samma natt sprang Christopher till föräldrarnas rum. Han hade sett färgat ljus i rummet och en farbror vid fönstret. Han sa att han hette Bill och att Christopher inte skulle vara rädd. Sue blev helt ställd. Christopher hade just beskrivit Sues morbror Bill som dött flera år innan Christopher föddes.

Medan Sue tröstade Christopher hade de Stephen gallskråka och Dave rusade dit. Pojken låg på rygg och han hade fullt av röda nypmärken i ansiktet.

Dave lyfte upp pojken och sprang ut ur rummet. Dörren smällde igen bakom honom och han hörde hur någon kastade leksaker mot den.

Klockan var halv två på natten men Dave och Sue tog med sig det nödvändigaste och flydde till Daves föräldrar.

Nästa dag tog de kontakt med en organisation som undersöker ockulta fenomen och ett helt team kom till lägenheten. De satte upp apparater som registrerade temperatur, radiovågor,

magnetism och elektriska fält.

De fick snart utslag på sina mätare. Temperaturen i barnens rum sjönk flera gånger om dagen och ibland under fryspunkten. Någon mixtrade med låsen, lju- set blinkade, leksaker slängdes omkring. Dessutom registrerade bandspelaren underliga suckan- de ljud.

En natt när en i teamet sov i barnens rum vaknade han av en stark smärta i örsnibben. Någon hade ryckt bort hans örring.

Man konstaterade att en pol- tergeist tagit lägenheten och sär- skilt barnens rum i besittning och att den var olämplig som bo- stad. Någon förklaring gav man inte. Men det räckte för Sue och Dave. De flyttade därifrån.

– Vi bor i en mycket mindre lägenhet nu men det gör ingen- ting, säger Sue. Christopher mår bra och sover hela nätterna utan att vakna. Han pratar ofta om tanten som kom till hans rum och han kommer säkert aldrig att glömma henne och den skräck hon gav honom, men vi hoppas att minnet så småningom ska blekna.

– Lägenheten är fortfarande outhyrd och jag har hört att bo- stadsföretaget tänker göra någon sorts exorcism (bortdrivande av onda andar) innan de hyr ut den igen. Det är bra att de tar sådant här på allvar och inte låter nya människor flytta in där och få uppleva samma hemiska otäck- heter som vi. ■

OBS!

Håkan Ekstrand berättar om Hey-Lines den 4 MAJ. Nörrköpingsresan inställd till hesten p.g.a att UFO- arkivet flyttar till större lokaler.

OBS!!!!

UFO - SVERIGE

Det är inte det lättaste att hålla kontakten med Ryssland och de andra baltiska länderna. Då jag väl fått iväg några brev, dröjer det för det mesta mellan 6 - 8 månader innan svaren kommer. På ett par veckor har jag fått iväg information om UFO-Sverige mm. Så är det samma väntan igen. Då förstår ni hur svårt det är att upprätthålla den röda tråden. Nu vet ju alla också hur svårt det är i dessa länder och det innefattar även postgången som man kunde läsa om i UFO-Aktuellt nr. 2 1992.

Den glesa brevsörden till trots har jag en del nyheter att komma med. Först till gruppen UFONICS i St. Petersburg. Deras medlemstidning "SPECTRA" har under sommaren haft en stor artikel om Schweizaren Billy Meyer och hans "UFO-foton". Nu kan jag inte uttala mig om själva artikeln då min ryska inte är vad den borde vara och jag ännu inte hunnit få iväg något för översättning. Jag ställer mig dock tvivlande till att artikeln ifråga skulle vara kritisk, tyvärr.

Vi planerar att få artiklar från rysk UFO-litteratur översatt för att publicera i UFO-Aktuellt. Likaså kommer vi att översätta eget material och skicka över till våra ryska och baltiska vänner.

UFONIC's talesman Constantin Covalkovsky är mycket positiv till kontakten med UFO-Sverige, sade han i sitt senaste brev.

Det är också av värde att notera att man i Ryssland har ett "UFO-fönster" av liknande typ som Hessdalen i Norge och Dalarna i Sverige. Området heter Pamir och där ligger ett bergsmassiv som torde få oss Hessdalen-resenärer att blekna. Platsen för observationerna heter "Hissar-mountains". Pamirs bergskedja kan räknas till västra delen av Himalaya. Närmast kända stad är Tashkent som ligger ca. 50 mil NV Pamir.

Fenomenet har hällit på sedan 1990 av och till. Även 1991 hade man en hel del observationer och nu har man alltså företagit en expedition dit. UFO-Sveriges kontakt i UFONICS har nyligen kommit hem från den, bara för att planera ännu en inom en snar framtid.

Jag har inte fått några detaljer, typ utseende, form, rörelsemönster etc. Inte heller om man haft några mätinstrument liknande de vi hade i Norge. Det ska dock bli mycket spännande att följa fortsättningen på "Project Hissar-Mountains".

Nu till en annan nyhet.

Den 15 oktober dämp det ner ett brev till UFO-Sverige från Moskva. Avsändaren var Scientific Research Center. (Grundat dec. 1991) där man annonserade om en helt ny tidskrift. Den kommer att heta "AURA-Z" och skall ges ut som kvartalstidning. Första nummret beräknas vara ute under mars 1993. Varje nummer består av drygt 100 sidor faktaspäckt material rörande UFO, parapsykologi, poltergeist, ut-ur-kroppen-upplevelser, nära-döden-dito, alternativ medicin och mycket mer. Den kommer att bli rikt illustrerad och ges ut på sex språk. Förutom ryska blir det engelska, franska, tyska italienska och spanska. Priset kommer att ligga på 33 US . Ungefär 200:-.

En tredjedel av materialet i AURA-Z kommer att behandla UFO. Bl.a. intervjuer med observatörer, presentation av olika fall, undersökningsresultat av påstådda landningsplatser.

Dessutom kommer man att ge ut AURA-Z DIGEST. Den är planerad till en gång i slutet av varje år, och kommer att innehålla material saxat från 200 tidningar, tidskrifter och magasin från den tiden Ryssland var Sovjet och isolerad bakom järnridån. Kanske kommer man att kunna läsa om saker rörande UFO och parapsykologi som tidigare aldrig kommit utanför "Sovjets" gränser.

AURA-Z har egentligen namnet (översatt) "Russian UFO-logical and Paranormal Journal".

Allt tyder på att det inte är amatörer bakom varken föreningen eller tidningen. Troligen blir det något i stil med vår egen

Illustrerad Vetenskap.

Källan till dessa uppgifter kommer direkt från AURA-Z's ansvarige utgivare Alexander Avshalumov. Jag har skrivit och förklarat min och UFO-Sveriges glädje över nyheten och att vi genast ställer oss till skaran av de som vill ha utbyte och samarbete med dom eftersom man tydligt framhåller att möjligheter till tidskriftsbyte föreligger.

Jag kan bara önska Alexander A. och hans medarbetare lycka till och hoppas det blir en långvarig, framgångsrik tidskrift.

I skrivande stund har jag fått veta att en bekant till mig ska resa till Ryssland i sommar, han kommer även att besöka de områden där UFO-aktiviteten är som störst, som ni kan läsa om här ovan. Kanske kan vi framöver få bilder från Pamir-området.

Mats Nilsson

*I livet utan slut, där jag nu befinner mig, är allt
perfekt, helt och fulländat.*

Jag betraktar min kropp som en god vän.

Varje cell i kroppen har en gudomlig intelligens.

*Jag lyssnar på vad den talar om för mig, och jag vet
att dess råd är tungt vägande.*

*Jag är alltid trygg, gudomligt skyddad
och vägled.*

Jag väljer att vara frisk och fri.

Allt är bra i mitt liv.

Denna artikel riktar sig i första hand till de som tycker att det verkar hopplöst med alla spännande UFO-fall, mystiska händelser o.dyl. som i själva verket visar sig vara något helt annat, eller helt enkelt är ren och skär bluff.

Man går med i UFO-Sverige i tron att antingen få visshet i något man länge hoppats på eller för att få uppleva en riktig spännande UFO-händelse. Själv var jag just den typen av människa. Jag läste Adamski, Fry och dom andra, låt oss kalla dom profeterna. Jag var då i 20-års åldern och man gick som på moln. Det var "Allan Kämpe" som gällde. Ni må tro vad jag blev besviken.

I UFO-logins barndom i Sverige förekom nästan bara hysh hysh. Ingen vågade öppet berätta vad man varit med om. Man hörde bara "gröna män från Mars" och "Du var väl inte nykter". Det stadiet känner alla till så det går jag inte närmare in på.

Från 1973 och fram till i dag har UFO-Sveriges medlemmar laggt ner mycket arbete och stora summor pengar på att åka land och rike runt för att få UFO-login rumsren. Man kan långt ifrån säga att vi står med facit i hand, men vi är en bra bit på väg. Nu t.ex. erkänner kändisar öppet att man tror på UFO. Där kan väl UFO-Sverige ta åt sig lite av äran.

I dag och under alla tidigare år har man kunnat läsa om mycket intressanta UFO-fall som vid närmare studium varit rena skrivbordsprodukterna. Den ena egenutnämnda profeten efter den andra dyker upp och berättar egna och andras upplevelser. Man åker runt och håller föredrag och hovar in pengar. Och folk som kommer för att lyssna, slukar allt med hull och hår. Hur kan det vara möjligt. Man blir förvånad. En del tar steget fullt ut och tar kontakt med UFO-Sverige och ev. en lokalgrupp som är närmast till hands.

Nu ska man få veta svaret, få höra vad dessa medlemmar varit med om. För det måste ju vara fantastiska saker när man ansluter sig till en Riksorganisation i UFO-frågor. Man kommer på några möten, sitter och lyssnar och finner till sin bestörtning att de flesta av dessa UFO-Sveriges medlemmar har inte ens sett ett enda UFO. Det kommer in fallbeskrivningar och man har en naturlig förklaring. Och inte ens de 2 - 3 återstående procenten säger man är rymd-bröderna. Vad är det här för förening? Här kan man inte vara med.

De mest spännande artiklar man läst om folk som konfronteras med "tefats-piloter" visar sig vara bluff. Så gott som allt annat får en naturlig förklaring. Det stabila fundament av tillförsikt och förväntan rasar samman. Det finns ingenting mer att tro på.

Till dessa människor skulle jag vilja säga. Det är klart att det gör.
Ge inte upp. UFO-fenomenet är inte bara plåtburkar, eller som vi brukar uttrycka det "skruv-och-mutter-teorin". Det är bara en utav ett stort antal teorier.

Vill ni verkligen ha spänning, rikta då intresset åt fler än ett håll.
Själv är jag inte så fascinerad av den klassiska teorin längre. Visst kan det vara teoretiskt möjligt att man på något sätt som vi ännu inte känner till, kan ta sig hit. Jag står öppen för det med. Och visst vore det sensationellt. Det är jag den första att erkänna.

Nej själv är jag mest begeistrad av 1. Dimensions-teorin. Whitley Strieber menade till en början att de varelser som besökte honom var rymd-besökare. Så småningom har han ändrat på det och påstår nu efter ännu fler kontakter med "väsendena" att dom kommer från vår egen planet. Alltså har vi enligt hans teorier, fenomenet närmare än vi trott. Är inte det spännande så säg. Sedan har vi, 2. Ett parapsykologiskt fenomen. Också något "jordnära" och mycket fascinerande. Det är bara ett par förslag jag ger er att titta på.

Jag återkommer till UFO-Sverige. För att få något gehör, för att bli tagna på allvar, för att över huvud taget komma någon vart, måste vi stå med båda fötterna på jorden. Vi måste vara kritiska och till viss del misstänksamma, dock inte så att de som kommer till oss med gjorda observationer blir lidande. Det är för dom vi finns till. Kom ihåg, att en person som kommer till oss med vad han/hon varit med om och blir misstrodd av våra utredare, kommer aldrig mer att berätta något vare sig för oss eller för någon annan. Det jag menar är att vi måste undersöka de fall vi får in noggrant och kritiskt. Det är en balansgång.

Vi kan varken acceptera eller avvisa UFO-fallen utan att först kritiskt studera dom med de medel som finns till buds. Annars lägger vi bara ännu flera åsikter till den redan stora samling av motsäggande synpunkter där några säger ja och andra nej och mittemellan står resten och är enbart förvirrade.

Vi behöver hjälp i och med att vi själva inte är varken forskare eller vetenskapsmän. Håller vi en seriös riktlinje har vi stor chans att knyta rätt människor till oss. Där behövs både fysiker, psykologer, parapsykologer, läkare och militärer mm.

Så vad ni gör, ge inte upp när det ser mörkt ut och det ni tror på tycks blekna bort i fjärran. Titta er istället omkring ska ni finna att det mest fantastiska finns runt omkring oss. Och den som vill veta mer om det, han bör läsa UFO-Aktuellt.

Utomjordingar rövar bort kvinnor och gör dem med barn!

Atlas - 93

Små grå varelser som rövar bort kvinnor för att låta dem föda utomjordiska barn – det låter som en äventyrsberättelse men historieprofessorn David Jacobs är säker på sin sak och har skrivit en bok om dessa kidnappningar.

Tom och Nancy hade gått och lagt sig på kvällen när sovrummet plötsligt fylldes av blått ljus och en utomjording kom in och förde bort Nancy.

Det låter som upptakten till en science-fictionfilm, men det är i själva verket hämtat ur en amerikansk vetenskaplig rapport. Den har skrivits av en välkänd historieprofessor i Philadelphia som heter David Jacobs.

Han fortsätter: "Nancy kände en elektrisk stöt och fördes bort på en ljusstråle till ett rymdskepp där hon hölls kvar i närmare en timme. Under tiden befann sig Tom i någon sorts dvala och hans tidsuppfattning rubbades. Timmen blev till några minuter."

Professor Jacobs har studerat ett flertal liknande kidnappningar under tio år och han har nyligen skrivit en bok i ämnet. I den beskriver han hur 56 män och kvinnor bortrövats och deras upplevelser är kusligt lika.

Kvinnorna har blivit avklädda av små, grå varelser med stora huvuden och ögon och sedan utsatts för sexuella experiment. De har befruktats på konstgjord väg och blivit gravida. Senare har de fött underliga hybridbarn.

De kidnappade männen har fått lämna sperma under förödmjukande former och en del har också torterats.

– Det är svårt att tro att alla dessa människor skulle ha fantiserat på så likartat sätt, säger professor Jacobs. Jag har själv intervjuat 350 personer i olika delar av världen. Men det jag finner mest märkligt är att de som själva inte haft kontakt med utomjordingar alltid avfärdar dessa upplevelser som fria fanta-

sier trots att det i dag finns starka bevis för att dessa människor talar sanning.

Några av de bortförda har under hypnos berättat vad de upplevt. Andra minns även utan hypnos. Men kidnappningarna följer alltid samma mönster.

Personen som förs bort känner tyngdlöshet och förs med lätthet genom betong och glas. De minns att de gjorde helt vanliga saker när de fördes bort och plötsligt blev de paralyserade. De kunde inte röra sig eller ens skrika på hjälp.

Vid minnet av upplevelsen faller de ofta i gråt av skräck och hat mot dem som förgrep sig på dem. De får samma sorts trauma som ett våldtäktsoffer och lever i rädsla för att bli bortförda igen.

Utomjordingarna brukar undersöka sina offer mycket noga och kvinnor säger sig ha fått befruktade ägg inplanterade. De får också veta att barnet senare kommer att tas ifrån dem av rymdvarelserna och att de tvingas återvända till skeppet för förlossningen.

– Jag kände mig som ett försöksdjur, säger en kvinna i professor Jacobs redovisning. De tog ut något fosterlikande ur min kropp och det gjorde ont.

Senare fördes hon till det som måste ha varit en barnkammare. Där fanns många små, grå varelser men de lät inte som barn.

Professor Jacobs har själv aldrig blivit bortförd och han har inte sett något UFO men han har fått ett anslag för att undersöka fenomenen. Det är dock inte alla av hans kollegor som tror på historierna om rymdvarelserna och rektorn vid universitetet i Philadelphia säger.

– Om utomjordingarna verkligen vill att våra kvinnor ska föda deras barn skulle de kunna sätta in annonser i våra större tidningar och helt säkert få massor av svar. Folk är intresserade

och nyfikna på UFO:n. Det hela verkar dock alltför märkligt och fantasifullt och jag vill nog ha mer klara bevis innan jag tror på de här berättelserna. ■

SISTA TRÄFFEN HÄR VI FÖREMDULIGEN
DEN 1 JUNI, OM VI INTE BESTÄMMER OSS
FÖR ATT HA EN KOPPMÄRKAD E.D.
HÄR AV ER MED FÖRESLAG!!

PHILADELPHIAEXPERIMENTET

MYT ELLER VERKLIGHET?

Ingen har väl vid det här laget undgått att höra talas om Philadelphiaexperimentet. Det har skrivits både böcker och tidningsartiklar. En del mer och ännu fler mindre seriösa. Jag tänkte att vi skulle syna experimentet lite i sömmarna och se vad som verkligen hände i Philadelphia 1943.

Några Fakta:

Philadelphiaexperimentet är det namn man givit åt ett experiment som den amerikanska marinen skulle ha utfört med början 1943, tillsammans med O.N.R. (Office of Naval Research) Avdelningen för marin forskning.

Tanken var att med Albert Einsteins fältteori i grunden, försöka göra en jagare osynlig inför radarn.

Det hela gick ut på att bl.a. aktivera enorma generatorer och elektromagneter få en slags "ostkupa" över fartyget. Den fatala tabben man gjorde var att behålla all besättning kvar ombord, som egentligen aldrig fick veta vad som skulle ske. Vi kan se det som det klassiska uttalandet "Operationen lyckades men patienten dog".

Experimentet lär ha lyckats men innan allt var klart tappade man kontrollen över händelseförloppet och jagaren blev inte bara osynlig utan teleporterades också från dockan i Philadelphia till hamnen i Norfolk, Virginia, 32 svenska mil därifrån och tillbaka igen. En sträcka på 64 svenska mil sammanlaggt. Med teleportation menas, förflyttning av ett föremål från en plats till en annan utan tidsförlust och i ett enda sammanhang oberoende av avstånd.

Det var mitt under andra världskriget och man behövde snabbt få fram ett bra skydd mot fiendens vapen. Så det fanns ingen tid för tester och justeringar innan det slutliga försöket. Därför slutade det som det gjorde.

Många av besättningsmännen dog, en del blev utsatta för "självförbränning" och brann länge. Några blev galna och andra fick till och med återfall och försvann korta perioder inför skräckslagna kompisars åsyn. Allt var fruktansvärt enligt några som klarade sig relativt bra. Det finns ett uttryck som lever kvar än som målande beskriver den fasa de utsattes för. "Only the lucky ones went mad". 'Endast de lyckligt lottade blev galna'.

Detta är alltså vad som sägs ha ägt rum i Philadelphia 1943.

Vi ska nu titta lite på fartyget och ett par av de inblandade personerna bakom hela denna märkliga historia.

Fartyget var USS Eldridge, en eskortjagare av typen DE 173. Hon sjösattes den 25 juli 1943 och gick på sitt första uppdrag en månad senare den 27 augusti 1943. USS Eldridge var en jagare av den medelstora typen.

Historien om Philadelphiaexperimentet kom i dagern 1956, då astrofysikern Morris K. Jessup erhöll några brev, skrivna av en Carlos Miguel Allende, alias Carl M. Allen, som påstod sig ^{4.8.43} från ett annat fartyg i närheten ha bevitnat ~~till~~ hela händelsen. Breven var något virriga och innehöll en mängd stavfel. Efterforskningar visar att Carl M. Allen har också existerat och existerar fortfarande. Han mönstrade på fartyget S/S Andrew Furuseth den 16 augusti 1943, som skeppade krigsmateriel över Atlanten. Jessup och Allende brevväxlade ett tag men de träffades aldrig.

I övrigt finns inte så mycket känt om Allende. Han föddes i Springdale, Pennsylvania i maj 1925 och var yngst av tre syskon. Fadern var Irländare och modern Zigenare. I juli 1942 tog Allende värvning i USA's marinkår och muckade 1943 i maj. I juli -43 tog han anställning i handelsflottan där han var till oktober 1952. Sedan har Allende varit något av en vagabond och resande i mystiska händelser. Därav kan hans trovärdighet ifrågasättas. Inte blir saken bättre av att han under sitt liv hittills haft minst fem alias.

Morris Ketchum Jessup föddes 1900 i Indiana och studerade astronomi efter skolan. Han gick då på universitetet i Michigan och föreläste där senare. På 50-talet blev han intresserad av UFO. Han kom ut 1955 med boken "A case for the UFO's". 1957 kom boken "The expanding case for the UFO". Jessup har också skrivit boken "UFO och Bibeln" som finns utgiven på svenska av Patheron.

Så småningom återfanns en pocketupplaga av boken A case for the UFO hos Amiral N. Furth, chefen för Office of Naval Research. I boken fanns anmärkningar i marginalen gjorda ^{med} tre olika handstilar och bläckfärg. Det var skrivet av tre olika personer, kallade A, B och "Jemi". Jessup identifierade så småningom handstilen "A" som Allendes.

Dessa marginalnoteringar skulle röra sig om UFO's drivmetoder, om en viss koppling mellan UFO's och zigenare. Och händelseförloppet i Philadelphiaexperimentet.

Den amerikanska marinen har dock kategoriskt förnekat hela projectets existens.

Nu infinner sig automatiskt frågan. Är detta verkligen sant?? Eller, är allt påhittat av Allende?

Vi kan inte gå tillbaka till Morris K. Jessup. Han avled nämligen den 20 april 1959. Hans dödsfall är också ett mysterium i sig. Han återfanns död, i sin bil stående i Dade County public Park i Florida. En slang hade förts från avgasröret på Jessups bil och in genom en ventilationsruta. Dödsorsaken var således koloxidsförgiftning. Mord på grund av att han visste för mycket om UFO, säger en del. Självmord säger andra. Allt tyder dock på att det var självmord. Strax innan han dog skrev han brev till några av sina bekanta. En av dem var den svenske journalisten Hans Stefan Santesson. "Jag var en av de tre - fyra han skrev till innan han begick självmord" berättar Hans Stefan Santesson för journalisten och författaren Bertil Falk. Han hade förlorat hoppet och hade ingenting mer att leva för. (Bertil Falk har skrivit boken "Bortom vår verklighet, Från Storsjöodjuret till Flygande Tefat".)

Däremot skulle man kunna gå tillbaka till Carlos Allende, som skulle varit ett av vittnena till experimentet. Han lever än idag. Tyvärr har ingen lyckats lokalisera honom så här i efterhand. Den siste som jag kunnat spåra som har haft kontakt med Allende är författaren Jacques Vallee. I sin bok "Revelations" från 1991 skriver han i kapitel 7, "En astronoms död" "Allende skrev till mig första gången den 28 juni 1967". Allende och Vallee brevväxlade flitigt under 1967-68 och ^{beskrev} ~~beskrev~~ händelseförloppet för Philadelphiaexperimentet mycket detaljerat. Jacques Vallee skriver också på ett ställe. "I consider it very likely that Carl Allen did witness an actual Navy-experiment that attempted to make a ship invisibel to radar!". (Jag anser det mycket troligt att Carl Allen bevitnade ett försök av marinen att göra ett fartyg osynligt för radar.)

Vi ska nu ta en titt på sanningshalten i HELA historien. För och Emot.

Vi börjar med fördelarna:

Då Carlos M. Allende var i marinens tjänst hade han militärnummer Z-416175. Han har också namngivit andrapersoner som fanns ombord på S/S Andrew Furuseth. Dessa namn har man mycket riktigt återfunnit vid kontroll av skeppsböckerna. Vad som också troligen är sant är att i november 1943 skall USS Eldridge ha eskorterat en konvoj över Atlanten där S/S Furuseth med Allende ombord fanns med. Det är dock enligt min mening nästan uteslutet att något experiment skulle genomförts under denna resa, eftersom testen skulle vara topsecret och där fanns en rad fartyg med massor av vittnen.

En annan detalj som talar för att något ägt rum, är att några sidor saknas i USS Eldridges loggbok. US-Navy har ju senare förnekat hela händelsen. Tyvärr har jag inte något klart bevis angående loggen.

Det har bekräftats att den amerikanska flottan ÄR intresserade av att göra saker osynliga. Så sent som 1980 meddelades det att man ånyo experimenterat med att göra fartyg osynliga för radar. Det är dock en helt annan sak än att göra saker osynliga för blåtta ögat.

1929 lade Albert Einstein fram den enhetliga fältteorin, som alltså skulle ligga till grunden för experimentet. Den går i korta drag ut på att försöka skapa en teori som sammanfattar och innesluter både elektrodynamiken och relativitetsteorin. Einstein drog dock mycket snabbt tillbaka den igen då han ansåg att mänskligheten inte var mogen ännu. Egentligen var inte Einstein först med en sådan teori, utan en man med namn Hermann Weyl. Han försökte påvisa att man genom att ge rymd-tid en ny geometrisk struktur kunna kombinera gravitation och elektrodynamik. Det var 1918. Weyl övergav dock snart teorin efter brevväxling med Einstein. Att jag nämner detta är bara för att försöka ge en liten bild av hur fartyget kunde bli osynligt. Inte för att jag förstår så mycket av detta sammanhang men ändå.

Dessa argument är nog det enda som talar för att Philadelphiaexperimentet i dess relaterade form skulle ha ägt rum.

Så till nackdelarna:

När det gäller Morris K. Jessup, så var han visserligen en aktad astronom och astrofysiker. Bland hans andra intressen fanns till exempel de gamla maya och inka-kulturerna. UFO-intresset kom som sagt då han var över de femtio fyllda. Det påstås att Jessup hade vissa paranoida drag. Det kan bidra till att trovärdigheten sjunker betydligt. När det gäller självmordet, så finns det folk i hans omedelbara närhet som säger att Jessup inta alls var den typen som tar till så drastiska handlingar. Enligt en del envisa rykten skall Jessup ha ringt ett angeläget telefonsamtal timmen före dödsfallet. Det skulle ha haft något med, antingen Philadelphiaexperimentet eller UFO att göra. Han tog med sig pocketupplagan av "A case for the UFO" med marginalanteckningarna och tog bilen och körde iväg, troligen till ett möte med US Navy. Då man fann Jessup i bilen saknades boken och det menar förespråkarna för mord är ett bevis så gott som något. Man ville alltså åt dessa noteringar i boken och var beredd att döda för att komma åt dem.

På den här punkten lär vi nog aldrig få veta hur det egentligen var. Självlutar jag nog åt självmord, med tanke på det brev han skrev till Hans Stefan Santesson. (Se tidigare i artikeln.)

"Huvudpersonen" i dramat, eskortjagaren USS Eldridge, togs som sagt i bruk 25 juli 1943 hon fick sitt första uppdrag 27 augusti samma år. Mellan september och 28 december kombinerade hon eskorttjänst med olika turer kring Bermuda. Mellan 4 januari 1944 och 9 maj 1945 gjorde Eldridge nio resor med konvoj till Casablanca, Marocko. Bizerte, Tunisien och Oran i Algeriet. Hon förflyttades sedan till Stilla Havet och seglade där till krigsslutet. Eldridge togs ur aktiv tjänst den 17 juni 1946 och såldes därefter till Grekland den 5 januari 1951.

Frågan är nu om de båda fartygen USS Eldridge och S/S Andrew Furuseth någon gång varit varandra så nära att experimentet kunnat genomföras och besättningen på Furuseth haft möjlighet att bevittna det hela. Enligt de turer som finns bokförda skall skeppen ha mötts en enda gång, i vattnen utanför New Jersey 17 augusti. (Se karta).

Om man ska tro Allende skulle Eldridge legat i torrdocka under oktober och Allendes skepp skall ha legat ute en bit till havs. I själva verket kom Furuseth hem från Marocko 4 oktober och låg i docka till 25 oktober då hon avseglade till Algeriet. Allende kom inte tillbaks till USA förrän vid årsskiftet. Således stämmer inte hans påståenden. Kontentan måste bli att det inte finns ett enda acceptabelt datum då Eldridge och Furuseth befinner sig i varandras närhet på ett sådant sett att Allende kunnat bevittna händelsen. Det går alltså inte att bevisa Allendes påståenden på en enda punkt.

Senare har det visat sig att Allende läst om ett experiment i ett exemplar av en av Philadelphias tidningar och sedan själv spekulerat och slutligen hittat på hela historien om teleportationen. Det har heller inte gått att spåra upp artikeln där man skrivit om försöket.

Min slutsats blir således, att det i Philadelphia, vid den angivna tiden, och med den omtalade jagaren har utförts någon form av experiment med avsikt att få skeppet osynligt för radar. Jag skulle till och med säga att det är mycket sannolikt. Där slutar sannolikheterna. Att det blivit sådana bieffekter att fartyget teleporterats är Allendes egna fabrikationer.

Om en sådan teleportation skulle ske, vad är det då som säger att fartyget dyker upp i en hamn? Det skulle lika gärna kunna materialisera sig på en gata i New York eller i sovrummet hos ett skräckslaget par. Eftersom det rörde sig om en olyckshändelse kunde man knappast ha styrt platsen för uppdykandet. US Navy säger i dag (90-talet) att man hade vid den tiden, inte sådan kunskap och förutsättningar att kunna utföra ett sådan experiment. "Den kunskapen finns för övrigt inte ens i dag".

16

Oavsett hur det ligger till angående sanningshalten om Philadelphiaexperimentet så är det onekerligen fascinerande och sista ordet är nog inte heller sagt ännu.

Första gången jag kom i kontakt med ovan nämnda experiment var i slutet på 60-talet, då det omnämndes i någon tidskrift. Det föll i glömska tills jag så småningom kom över Bertil Falk's bok. Efter ett telefonsamtal med redaktör Falk började jag studera fenomenet mer ingående. Jag har också roat mig med att försöka spåra hur mycket som har skrivits om experimentet. Jag kom fram till, inklusive, böcker som enbart tar upp ämnet, böcker där det omnämns i något enstaka kapitel, tidskrifter och tidningsartiklar, så kommer jag fram till i runda tal 35. Och jag har säkert missat massor.

Då mitt intresse för Philaexperimentet är stort, vore det roligt om någon som läser det här och har mer material att t.ex. låna ut eller kopiera.

Mats Nilsson

Källor: UFO's Uninvited Visitors, Ivan T Sanderson, Neville Spearman 1969.

På verklighetens tröskel - Parapsykologiska fenomen och mystik i vetenskaplig belysning, Lars Sjöström & Mats Christoffersson Zindermans 1974.

Bortom vår verklighet - Från Storejöödjuret till Flygande Tefat Bertil Falk, Lindqvists Förlag 1975.

The Philadelphiaexperiment, Charles Berliz & William Moore, Granada Publishing 1979.

Det oförklarliga - Gåtfulla försvinnanden, Bok Nr.11 Bokorama 1987.

Revelations, Jacques Vallee, 1991.

~~~~~  
"JAG TÄNKER ALDRIG PÅ FRAMTIDEN -  
DEN KOMMER TIDS NOG".  
A.EINSTEIN.  
~~~~~

TELEFONKEDJA.

Tidigare hade UFO-Sverige såväl som de lokala grupperna en väl fungerande larmkedja, som aktiverades både då det var något intressant UFO-fall på gång. Även då det förelåg något radio- och TV-program som var av intresse för föreningen, antingen det rörde sig om tvärvetenskap eller att UFO-Sverige skulle medverka någonstans.

Det har under det senaste året hänt så mycket positivt på UFO-sidan som gagnar UFO-Sverige och givetvis då också lokalgrupperna. Därför tycker jag att det är aktuellt att damma av och förnya den gamla larmlistan. Jag har gjort ett förslag till den rikstäckande listan där de lokala grupperna står i de fält där ni nu ser era namn.

Naturligtvis behöver inte listan aktiveras uppifrån, utan om exempelvis Sylvia har fått nys om ett bra vetenskapsprogram på TV som hon anser vara nyttigt för hela föreningen att ta del av, startar hon kedjan genom att ringa de två hon skulle ringt i vilket fall som helst och sedan aktiverar hon listan uppåt genom att ringa Gudrun osv.

Vanligtvis brukar jag få samtal via UFO-Sveriges lista och ringer då tre samtal som synes.

En sådan lista är värdefull ur flera synpunkter. Dels vet man hela tiden vem man ska ringa till och ingen får telefon från flera om varandra ovetandes. Och dels behöver inte en persons telefonräkning bli speciellt kryddad. Det mesta man ringer är tre samtal och som minst två. För att sedan få det att fungera ordentligt bör de två sista i varje grupp, typ Lars Ö. och Bo N. komma överens med varandra att en ringer till den som startat alarmeringen. Då vet den personen att det har fungerat ända fram. Det är också viktigt.

Får det förslag jag lämnar till styrelsemöte (27/3) kommer även en presentation av den att ske i SAT-urnus.

Mats

"Av en rad nollar gör man lätt en kedja"
S.J. Lec.

8

Övriga UFO-Sverige

R P C
0225-51766

MAT5
86771

ÅKE
18708

YVONNE
30878

MARIANNE
13808

ANETTE
30833

GUDRUN
10482

SYLVIA
41185

MIA
15522

SVEA
13915

JAN P
15876

LARS A.
17156

LARS O.
15189

LARS Ö.

BO N.

ARMIN

JAN-ERIK

JAN O.

Louise Hay säger så här i sin bok "Du kan hela ditt liv"

Gräver du i gårdagens sopor efter dagens måltid ?

Gräver du i gårdagens tankar för att skapa morgondagens upplevelser ?

Varje tanke formar vå framtid. Allting börjar med en tanke och en tanke kan förändras.

Tankens kraft är den starkaste kraft som finns.

Och så här säger Kristina Wennergren i boken "Inre harmoni" den nya tidens sätt att tänka.

TÄNK ENDAST POSITIVA TANKAR. (vishetsregel)

Gör detta av en enda anledning, dina tankar är skapande krafter. Innan något har manifesterats/materialiserats/förverkligats har det först varit en tanke. Allt börjar med en tanke. Är det en positiv tanke, kan du skapa mirakler. Är det motsatsen, skapar du livskriser. Du kanske har gått igenom många svåra kriser i det förflutna. Du behövde det. Du valde det för att lära. Men det måste inte alltid vara så. Nu vet du så mycket mer! Eller hur?

102. ILLUSIONER

Världen är en illusion. Det betyder inte att du, din familj eller tingen omkring dig inte existerar. Det betyder att världen existerar för dig på det viset som du tolkar den. *Din* verklighet liknar inte någon annans verklighet. Du ser den genom *dina* ögon och relaterar till den på det viset som du är programmerad (=har programmerat dig själv) att göra. Andra gör det på *sitt* sätt utifrån *sina* erfarenheter. Det är dina tankar som skapar din positiva eller din negativ värld. Båda är illusioner. Dina medmänniskor har *sina* verkligheter sedda genom *sina* ögon. I sig själv ser man andra. Man ser det man söker. Våra medmänniskor är en illusion av våra egna tankar. Det finns lika många illusioner om varje människa som det finns medvandrare.

Så fort du förändrar en gammal inprogrammering, förändras din värld från en illusion till en annan. Det sägs att den verkliga världen är Gud, men att vi, där vi står i utvecklingen idag, inte kan se Gud därför att våra föreställningar om vad världen är hindrar oss från att se den verkliga världen.

Kristina Wennergren: ur boken Inre Harmoni

Vi ses den 4 maj
hemma hos Gudrun 1967

Du är starkare
än du anar.
De enda gränser
är dom du
själv reser.
Tro inte att
du inte förmår
utan att
du kan.